

skulde ændres efter Forhandlingerne i Udvalget, idet man i Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 har fastsat Stats- og Kommunaltilskuddet i Forhold til Medlemskontingentet. Her staar, at Tilskuddet fra Kommunerne skal udgøre en Sjettedel af Præmien; det skal naturligvis være en Trediedel. Det følger af sig selv, at dette maa rettes til tredje Behandling.

Den ærede Ordfører gjorde nogle Bemærkninger om et Par Skrivelser fra Formanden for den faste Voldgiftsret, hvori denne gør gældende, at Adgangen til Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser bør være betinget af, at de paagældende Fagforeninger, hvis Medlemmer staar i de dertil sig sluttende Kasser, tilhører en omfattende Organisation, som i højere Grad betryggede imod, at der opstod ubetimelige Arbejdsstandsninger, som kunde paaføre Staten Skade. Ja, hvis vi levede i et overordentlig fredeligt Samfund, kunde Formanden for den faste Voldgiftsret have nogen Ret; men det gaar aldeles ikke an til det praktiske Liv at ville overføre en Teori, der har vist sig i alt Fald foreløbig uigennemførlig. Naar Arbejderorganisationerne ikke indtil nu har kunnet enes om at staa samlede i en Centralorganisation, men adskillige ikke har villet slutte sig til den, og andre er gaaede ud deraf, kan man naturligvis ikke i Loven slaa fast, at Anerkendelsen af Arbejdsløshedskasserne skal være betinget af, at Fagforeningerne indordner sig under en Fællesorganisation. Thi vel er Tilskuddene til Arbejdsløshedskasserne et Gode for Arbejderne, men paa enkelte Omraader vil de, erklærer de, bevare deres Frihed. Desuden vil man ogsaa, som den ærede Ordfører sagde, ubetinget blande de bestaaende faglige Stridigheder ind i Arbejdsløshedskasserens Forhold, og det bør man ikke gøre.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) havde et af sine sædvanlige spøgefulde Øjeblikke. Han pegede paa den formentlig absolut faste Forbindelse, der skulde være mellem Fagforeningerne og Arbejdsløshedskasserne, og railede over, at jeg ved Lejlighed havde anført, at naar Arbejdsløshedskasserne var komne i saa stærk Vækst, skyldtes det Fagforeningerne, fordi man havde gjort det obligatorisk for Fagforeningernes Medlemmer at være Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne. Det sidste er rigtigt, men jeg tror, at vi alle kan være Fagforeningerne taknemmelige for, at det er sket, og jeg føjer til, at det var en Forudsætning i 1907; det ærede Medlems Forgænger i

4de Kreds, den nuværende Professor Birck, gjorde udtrykkelig gældende, at uden Fagforeningerne gik det hele ikke, deres Bistand var absolut fornøden. Vi har altsaa i den Henseende rettet os efter det Vink, det ærede Medlems Forgænger gav os, det var et praktisk Vink. Jeg tiltræder i øvrigt ganske den Udtalelse, som den ærede Ordfører fremsatte med Hensyn til, hvad den tidligere Formand for Arbejdsgiverforeningen, N. Andersen, har sagt i Tinget om Spørgsmaalet: tvungen Voldgift. Han sagde — og jeg i Tilslutning til ham —, at han ønskede, at Arbejderne og Arbejdsgiverne som hidtil selv skulde ordne deres indbyrdes Forhold. Den tvungne Voldgift kunde man ikke gaa med til, og den vilde det fremdeles være urimeligt at gennemføre her i Landet; der har den ærede Ordfører ganske Ret.

Det ærede Medlem fra Lemvig har jo holdt en skatteteknisk Tale for os, som maaske paa et andet Omraade kunde have Interesse, men jeg maa tilstaa, i denne Forbindelse lod den mig ganske tunghør. Jeg kan ikke se, at man med nogen Ret vil kunne drage et for saa vidt helt nyt Skattegrundlag ind under denne Sags Behandling, thi det, det ærede Medlem ønskede, lader sig jo ikke realisere. Det ærede Medlem sagde: Hovedpunktet er at faa at vide, hvor Skatteevnen er. Ja, det er rigtigt, det er i Almindelighed Hovedpunktet i Skattespørgsmaal; men i det foreliggende Lovforslag kan vi ikke reformere Skattelovene, og for at det, det ærede Medlem ønskede, skulde ske, maatte vi ændre de almindelige Regler for Skatteligning, navnlig i København. Jeg tror, det ærede Medlem maa anerkende, saaledes som alle vi andre har gjort, at naar Samfundet taaler en Tilstand, der afføder saadanne Forhold som dem, vi søger at raade Bod paa her, nemlig uforskyldt Arbejdsløshed, kan man ikke sige, det er en Sag, der vedrører en speciel mindre Kreds, en større eller mindre Kommune. Da jeg tænker mig, det ærede Medlem her har talt ud fra et specielt Landbostandpunkt, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at det ikke er helt uden Betydning for Landbruget, om der i Byerne opvokser Industrier, som skaber et Hjemmemarked for Landbruget. Det bør tages i Betragtning, at Landbruget netop derved drager Fordele af Industrien; saa maa det selvfølgelig ogsaa være med til at bære nogle af Byrderne, som følger af Samfundstilstanden. For øvrigt ser jeg ikke, at de Beregninger, det ærede Medlem opstillede,